

Hebt geloof in God

door: C.H. Mackintosh (1820-1896), Uit het Woord der Waarheid, jaargang 50, 1995, p. 94-96

Alle Schriftaanhalingen werden aangepast aan de Statenvertaling (HSV)

Gelovigen zijn van nature geneigd om in tijden van moeite en nood hun oog te richten op mensen. Onze harten zijn geneigd op mensen te vertrouwen en niet op God alleen. Eigenlijk weten we maar heel weinig van de grote zegen die er ligt in een eenvoudig vertrouwen op God. We verwachten eerder hulp van mensen dan van God. We hebben liever “lekkende bakken” (Jeremia 2:13) en steunen liever op een “geknakte rietstaf” (Jesaja 36:6) en we vergeten dat we altijd kunnen drinken uit een “onuitputtelijke Fontijn” en dat de “eeuwige Rots”¹ altijd bij ons is.

Hulp verwachten van mensen

Toch hebben we tot onze schade en schande vaak ondervonden dat hulp van mensen niet voldoet. Mensen stellen ons altijd weer teleur.

“Zie voor uzelf dan af van de mens – in zijn neus heeft hij slechts adem – want als wat is hij eigenlijk te beschouwen?” (Jesaja 2:22). “Zo zegt de HEERE: Vervloekt is de man die vertrouwt op een mens, en die een schepsel tot zijn arm stelt, terwijl zijn hart van de HEERE afwijkt. 6 Hij zal zijn als een kale struik in de vlakte, die het niet ziet wanneer het goede komt: hij verblijft op de droogste plekken in de woestijn, in zilt en onbewoond land” (Jeremia 17:5-6).

Gevolgen van het steunen op de mens

Wat zijn de gevolgen van het steunen op de mens? Vruchteloosheid, troosteloosheid en teleurstelling! Het wordt in Jeremia 17:6 vergeleken met “de droogste plekken in de woestijn”. Er is geen verfrissende regen, er is geen dauw van de hemel, er is niets goeds, er is alleen maar droogte en onvruchtbaarheid. Trouwens, hoe kan het ook anders, wanneer het hart zich van de Heer heeft afgekeerd. Hij toch is de enige bron van zegen. Een mens is niet in staat het hart tevreden te stellen. Dat kan God alleen. Hij kan tegemoet komen aan iedere behoefte. Hij kan ieder verlangen bevredigen. Hij stelt een mens die op Hem vertrouwt, nooit teleur.

“Gezegend is de man ...”

Zie wat Jeremia verder te vertellen heeft en merk het verschil op:

“Gezegend is de man die op de HEERE vertrouwt, wiens vertrouwen de HEERE is. 8 Hij zal zijn als een boom, die bij water geplant is, en die zijn wortels laat uitlopen bij een waterloop. Hij merkt het niet als er hitte komt, zijn blad blijft groen. Een jaar van droogte deert hem niet, en hij houdt niet op vrucht te dragen” (Jeremia 17:7-8).

Vertrouwen op de Heer is gezegend en heerlijk. Wie zou zijn vertrouwen niet op zo’n God stellen? Gelukkig is hij die zichzelf geheel en al aan Hem overgeeft! In Hem zijn wij geborgen voor tijd en eeuwigheid. Hij alleen kan vrede brengen in ons hart.

Met de Korachieten mogen we zeggen: “Al mijn bronnen zijn in u!” (Psalm 87:7). Met David kunnen we zeggen: “Zeker, mijn ziel, zwijg voor God, want van Hem is mijn verwachting. 7 Zeker, Hij is mijn rots en mijn heil, mijn veilige vesting; ik zal niet wankelen” (Psalm 62:6-7).

“Wat voor nut heeft het, mijn broeders ...”

Natuurlijk moeten we wel eerlijk zijn. “Wat voor nut heeft het, mijn broeders, als iemand zegt ...”² dat hij op God vertrouwt en in werkelijkheid op de mens vertrouwt? Ons geloof moet ongeveinsd zijn. Het is niet voldoende om alleen maar te zeggen dat we op God vertrouwen. Het moet samen-

¹ Uit “Vertrouw op de HEERE, tot in eeuwigheid, want de Heere HEERE is een eeuwige rots” (Jesaja 26:4).

² Deze frase komt uit Jakobus 2:14.

gaan met de daad en het moet in waarheid zijn. Wat voor zin heeft geloof dat met één oog op de Schepper en met één oog op het schepsel gericht is? Het is één van beide, óf we vertrouwen op God, óf we vertrouwen op de mens. Het is óf God óf het schepsel. We lezen:

“Zo zegt de HEERE: Vervloekt is de man die vertrouwt op een mens, en die een schepsel tot zijn arm stelt, terwijl zijn hart van de HEERE afwijkt” (Jeremia 17:5).

“Arglistig is het hart”

De Heer kent ons hart. Het is niet voldoende te zeggen dat we op God vertrouwen en ondertussen ons oog stiekem op een mens, gelovig of ongelovig, gericht houden. Vaak spreken we over het zien op de Heer, terwijl we in werkelijkheid onze hulp van onze medemens verwachten.

“Arglistig is het hart, boven alles, ja, ongeneeslijk is het, wie zal het kennen? ¹⁰ Ik, de HEERE, doorgrond het hart, beproef de nieren, en dat om ieder te geven overeenkomstig zijn wegen, overeenkomstig de vrucht van zijn daden” (Jeremia 17:9-10).

Het is nodig dat we de diepste beweegredenen van ons hart laten beoordelen door God en door Zijn Woord (Hebreeën 4:12-13).³

Vroom praten

Wij zijn van nature gemakkelijk geneigd onszelf te misleiden door het gebruik van vrome uitdrukkingen, die als het erop aankomt geen kracht en geen waarde hebben. De taal van het geloof is op onze lippen, maar ons hart is vol vertrouwen in het schepsel. We spreken met mensen over ons geloof in God, terwijl we ondertussen hopen door hun hulp uit onze moeilijkheden te komen.

Eerlijk zijn

Laten we toch eerlijk zijn. Laten we wandelen in het heldere licht van Gods Tegenwoordigheid, waar alles gezien wordt zoals het in werkelijkheid is. Laten we God niet beroven van de eer die Hem toekomt en laten we onze zielen niet beroven van een overvloedige zegen, door met onze mond te belijden dat we afhankelijk zijn van God, terwijl ons hart ondertussen in het verborgene hulp van de mens verwacht.

Geloof in God

God geve dat we ons niet de diepe vreugde, de vrede, de zegen, de kracht en de overwinning laten ontgaan, die het geloof alleen kan vinden in de levende God, in de levende Christus van God en in het levende Woord van God. Laten we in alle omstandigheden geloof hebben in God.

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm

³ “Want het Woord van God is levend en krachtig en scherper dan enig tweesnijdend zwaard, en het dringt door tot op de scheiding van ziel en geest, van gewrichten en merg, en het oordeelt de overleggingen en gedachten van het hart. ¹³ En er is geen schepsel onzichtbaar voor Hem, maar alles ligt naakt en ontbloot voor de ogen van Hem aan Wie wij reukenschap hebben af te leggen” (Hebreeën 4:12-13).